

משביתים את אל על, שישביתו כבר הכל. רוב הטיסות שיוצאות בשבת הן של אל על. מחזור המכירות של החנות ייפגע. כי כשאין טיסות אין עבודה. אז סתם חבל על הזמן שאנחנו נעמד כאן ולא נפדה כלום.

נס

קפיצת הדרך

ב מישור מנהלי ההתחנה, איזיק אבירם ודני פישר. הכל כרגיל: טל-פונים, התרוצצויות, ספליקפה, וויכוחים פוליטיים. דני פישר הסביר, שיום השבת הוא היום העמוס ביותר בשבוע. האירופים באים לכאן לחופשות, ובחורף יש הרבה טיסות צ'רטר, בעיקר מסקנדינביה. הם מגיעים בעיקר בשבתות. זאת עובדה, ומאחר שאין די מקומות בחברות זרות, הם פשוט לא יבואו. מיסטר הנוסעים ב- יממה האחרונה הוא כ-5,000 — יוצאים ונכנסים. כל אלה יתפורו בין שאר החברי רות.

הוסיף איזיק אבירם: "לוחי הטיסות לא בוטל. הכל דופק כמו תמיד. ופה, תמיד פתוח. כי אנחנו מספלים גם בחברות זרות. יש 10-9 חברות, שאנחנו מספקים להן שירותים: אחזקה, טכנאים, מוון. אז יהודים יעבדו כאן בשבת בכל מקרה. מבחינתנו, פסק נחרצות. אם אל על לא תסה, שאף אחד לא יטוס. שסיסרו הכל."

אך גם איזיק אבירם וגם שאר עובדי החברה יודעים, שבמדינת-היהודים לכל דבר יש פיתרון. אפשר להכשיר בה שרץ, כמו שאפשר לגרום שיתרחש בה, שבת אחרי שבת, גם קפיצת-הדרך.

אנשי אל על אינם צריכים לחשוש שעם הפסקת הטיסות בשבת, תפסיד החברה כ- רבע מיליון נוסעים בשנה, ותיאלץ בשל כך לפטר עשרות עובדים.

הכל ימשיך לפעול כמקודם, כשבגין חתם על ההסכם הקואליציוני עם אגודת ישראל, הוא לא היה מודאג. בגין יודע, וכמוהו יתר חברי הממשלה, כי למרות שעל פני השטח נראית ההחלטה כפסק דין קטלני לחברה המפרפרת בלאו הכי בין חיים ומות, הרי שבמציאות הדברים ימשיכו להתנהג בדיוק כפי שהתנהלו עד כה.

לחיות למרות

גזירות המלכות

ב שם שמירה על זהות יהודית הצי- ליחו המפלגות הדתיות לכפות על הציבור בארץ שרשרת איסורים, שבמציאות אף אחד מהן כמעט שאינו נשמר. אסור לגדל חזירים ולסחור בבשרם. אסור לבצע הפלות ולאכזריות אלא באישה של ועדה מיוחדת.

אך כל מי שאוכל במסעדה שהשלט "כשר" לא מתנוסס מעליה יודע, שהוא יכול להזמין סטייק בקר או "סטייק לבן". הכינוי שהשתרש כאן במקום להגות את המילה המשוקצת, "חזיר". כל מי שרוצה לנסוע בשבת, יכול להשתמש בשירות מוניות, למרות תשלום קצת יותר גבוה מן המקובל. מי שרוצה לבצע הפלה מלא- כותית, מצליחה לעבור את הוועדה המ- שרת. תמיד נמצא דרכים מפותלות, שי איפשרו להמשיך ולחיות למרות גזירות המלכות.

החוק אוסר את הפעלתה של חברת אל על בשבת, אולם נמלהתעושה ימשיך לפעול כמקודם. עובדה זו מאפשרת את הפירוק שדרכה ניתן יהיה לאפשר לכולם להמשיך ולהתנהג כרגיל ולהיות מרוצים. המחיר הוא פשוט: על השבת לרדת לי- מחתרת.

עובדי התחנה נמצאים ממילא במקום, כדי להעניק שירותים לחברות הזרות. ה- קפיטריה, ה"דיוטי פרי", ושאר החנויות הן בבעלות פרטית. מטוסי אל על לא יטושו בשבת, וכמה צוותי-אויור יופעלו יותר במשך השבוע. המטוסים עצמם יוח- כרו לחברות זרות, ואל על תקבל בדרך עקיפה את הכסף שהיה זורם אל קופתה גם קודם לכן.

התנועה יתשאר ערה כשהיתה, רק שם אל על לא יתנוסס עוד על המטוסים. שרש מיימון

סיפורה האישי

של השחקנית

חוה אורטמן,

העומדת להינשא

לאסיר העולם

סמי אלקיים

אהבה בין

מה שהכי מפחיד אותי, זה איך תתייחס החברה לעובדה שאני נישאת לאסיר השפוט למאסר-עולם. העימות היומיומי עם החברה; יקבלו או לא יקבלו — ואני מתכוונת לא רק לחברים, אלא גם למקומות עבודה. סמי יצטרך להם בבוא השעה, כשישתחרר מן הכלא.

"קשה לי להלחם בדעות הקדומות של האנשים. הכי קשה לי לחשוב מה יגידו השכנים, שיחשבו שאני מביאה הביתה עבריון. קשה לי להסביר להם. כולם הופי- כיס לפתע שופטים. אבל להינשא לבחירי- ליבי, למרות שהוא אסיר, נראה לי כצעד טיבצי ביותר."

כך הכריזה השחקנית חוה אורטמן, העומדת להינשא בשבוע הבא לבחירי- ליבה, האסיר סמי אלקיים.

המינהרה

של אפלטון

ב 27 ביוני 1976 נרצח בתאו בכלא שטא האסיר יפת נגר, אחרי שאסירים הוציאו עליו גורדין מוות. באשמת שיי- תוף-פעולה עם שילטונות הכלא והלשנה על חבריו. אחרי מישפט ממושך נדון אסיר אחר, סמי אלקיים, למאסר-עולם. באשמת תכנון הרצח יחד עם מבצעי הפשע: בנייהם יצחק קיש, בן-נר ערשי, דביוסף בשירי וציון רובכבי.

החבורה הזאת, ובראשה סמי, נחשבה זמן רב לחבורה מסוכנת ביותר. לכן בילה סמי את רוב שנותיו בכלא בתא-בידוד. לפני כמה שנים חל שינוי באישיותו. כאשר הגיע לבית-המעצר רמלה, החל ללמוד באוניברסיטה ולהתרכז בלימודיו (ראה העולם הזה 2287).

לא מכבר חנן אותו הנשיא והעמיד את תקופת מאסרו על 24 שנים. סמי ישתחרר מבית-הסוהר בעוד שמונה שנים.

חוה אורטמן, צנומה, שבררית, עיניים חודרות, מתרוצצת בהכנות לחתונה. היא שחקנית מזה שש שנים, בת לאב אופטומטריסט ואם אחות. למדה תיאטרון וספרות כללית באוניברסיטה. עבדה ב- תיאטרון באר-שבע, בפרויקט של תיאטרון חיפה, שיחקה בסרט מענגלים של שישבת. לא מזמן הופיעה בטלוויזיה בקטעים מתוך ההצגה הם. העוסקת ביחסי יהודים-ערבים והמועלית בתיאטרון נווה-צדק.

על יחסיה עם סמי אלקיים סיפ- רה השבוע חוה אורטמן:

כשעבדתי על המחזה סורגים בתיאטרון חיפה, עשינו עבודת מחקר על חייהם של האסירים. איסוף החומר נעשה בתוך ה- כלא. תוך כדי עבודה, הייתי משוחחת

עם אסירים שסיפרו לי על סמי ועל תהליך-השיקום שלו. מצאתן בעיני שאמרו לי כיצד התייחס למינהרה החשוכה שבי- סופה רואים אור, שעליה כתב אפלטון. חשתי שאצל הבחור הזה יש דופק של אמת. סמי היה או בתא-בידוד, בהפרדה. הצורך שלו בקשר ובחום — זה מה שעבד עליי.

בהצגה סורגים גילמתי את תפקיד סגן- מנהיג-הכלא. לצורך התפקיד החליטו להפי- גיש אותי עם סמי. אני זוכרת, שהלכתי יחד עם אלי חכמון, שגילם את תפקיד

מותינו מנוגדים באישיות שלנו אנחנו בעצם רומים.

אנשים קרובים לי אומרים לי כל הזמן: את בטוחה שזה צודק לעזור לו? לתמוך בו? את לא חושבת שהרגש שלך אליו נובע מתוך רצון להחזיר אותו למוטב. עיני פטרונות?

האמת היא, שאף פעם לא חשבתי עליו במונחים של אסיר. סמי היה אומר לי: "את מתנהגת אליי כאילו אני אדם רגיל!"

לי הוא נראה חזק. למרות מה שניתן

שחקנית אורטמן (מימין) בסרט "הוא נותן לי את הכוח!"

המנהיג, ועם קצינת-מיבחן לפגישתנו ה- ראשונה.

בשיחה הראשונה דיברנו על הרגשה פטרונית, המובילה את האדם להיבלע בתוך ההמון. אחרי השיחה הזאת, שנמ- שכה חצי שעה, היה לי קשה לעזוב אותו, אבל הלכתי.

מאז אותה פגישה התחלנו להתכתב. סמי היה אז בתקופה, שהיה לו צורך בקשר עם אנשים מבחוץ. אני כתבתי לו מעט מאוד, כי לא רציתי להסתבך עם אסיר. בסופו של דבר, נשברתי וכתבתי, מתוך המיכתבים גיליתי, שלמרות שעול-

לחשוב, הוא היה עוזר לי ותומך בי, כי אני אשה של מצב-ירוח. ויש אצלי עליות ומורדות, סמי הוא זה שהיה נותן לי כוח. * בסרט מעגלים של שישבת. לידה: הבימאית עידית שחורי.

כל חיי

רק ניצלתי...

א חרי כמה מיכתבים, החלטתי לבקר אותו. פחדתי מהביקור דרך הרשת. כבר היו זרמים תהיסקרעיים בינינו, אבל